

V Bruselu dne 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

Modernizace DPH pro přeshraniční elektronické obchodování mezi podnikem a spotřebitelem

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Evropská komise se zavázala zajistit volný pohyb zboží a služeb a zajistit „pro občany a podniky [...] bezproblémový přístup k činnostem on-line a k jejich provádění za podmínek spravedlivé hospodářské soutěže“. Pokud jde o stávající předpisy v oblasti DPH, sdělení „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“¹ z května 2015 a sdělení o akčním plánu v oblasti DPH: „Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí“² z dubna 2016 zdůraznila vysokou prioritu překonání překážek v přeshraničním elektronickém obchodování vyplývajících ze svazujících povinností v oblasti DPH i ze souvisejícího nedostatku neutrality, jenž poškozuje podnikání v EU. Tyto návrhy budou modernizovat stávající předpisy v oblasti DPH, které se vztahují na činnosti elektronického obchodování, a pomohou zajistit, aby DPH byla odolná vůči vývoji v budoucnosti.

V zásadě existují tři důvody, proč je třeba jednat:

- Zaprvé, za jeden z klíčových důvodů, proč se podniky nezapojují do přeshraničního elektronického obchodování, je opakovaně označována složitost povinností v oblasti DPH, což znamená, že mnohé podniky se nedostanou na jednotný trh. Odhaduje se, že náklady na dodržování povinností v oblasti DPH činí ročně v průměru 8 000 EUR na každý členský stát, do kterého podnik dodává. Pro podniky, a zejména pro MSP, jsou to značné náklady.
- Zadruhé, stávající systém není neutrální, neboť podniky z EU jsou jasně znevýhodněny oproti podnikům ze třetích zemí, jež mohou legitimně a s vysokou mírou nedodržování předpisů do EU dodávat zboží a poskytovat služby osvobozené od DPH. Vzhledem k tomu, že sazba DPH může činit až 27 %, pak v případě, že se daň nepoužije, dojde k závažnému narušení ve prospěch podniků ze třetích zemí.
- Zatřetí, složitost stávajícího systému a stávající osvobození dovozu malých zásilek od daně znamenají, že členské státy ztrácejí významné daňové příjmy. Odhaduje se, že takové ztráty vyplývající z ušlého příjmu z DPH a nedodržování předpisů v současnosti dosahují až 5 miliard EUR ročně.

Při přípravě tohoto návrhu Komise v rámci programu zlepšování právní úpravy provedla kontrolu účelnosti stávajícího systému zjednodušeného jednoho správního místa, který platí pro poskytování elektronických služeb podnikům spotřebitelům, a změn pravidel pro místo poskytování takových služeb provedených v roce 2015. Tento návrh bere toto posouzení náležitě v úvahu. Zaměří se zejména na nedostatky a překážky, na něž narážejí malé a střední podniky (MSP) a mikropodniky. Z kvantitativního hlediska zavedení prahu pro přeshraniční obchodování uvnitř EU v roce 2018 vyjme ze stávajícího systému zjednodušeného jednoho správního místa 6 500 podniků, což u těchto podniků povede k možné úspoře nákladů ve výši 13 milionů EUR. Zavedení zjednodušených požadavků na doklady v roce 2018 přinese prospěch dalším 1 000 podnikům. Prahová hodnota, která se po rozšíření působnosti zjednodušeného jednoho správního místa od roku 2021 bude rovněž vztahovat na zboží, přinese prospěch 430 000 podnikům s možnou úsporou pro tyto podniky až ve výši 860 milionů EUR.

---

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

S hlavními cíli této nové iniciativy souvisí také její aspekt REFIT (Program pro účinnost a účinnost právních předpisů), totiž „minimalizovat zátěž spojenou s přeshraničním elektronickým obchodováním, která vyplývá z různých systémů DPH“. Pokud jde o výsledky, očekává se, že návrh sníží podnikům náklady na dodržování souladu s předpisy v oblasti DPH o 2,3 miliardy EUR ročně od roku 2021, přičemž současně se příjmy členských států z DPH zvýší o 7 miliard EUR. Rozšíření působnosti zjednodušeného jednoho správního místa v roce 2021 rovněž bere v úvahu určité nedostatky zjištěné při posouzení programu REFIT v rámci iniciativy v roce 2015, například nutnost zavedení pravidel domovských zemí, pokud jde o požadavky na fakturaci, koordinaci auditů, komunikaci s daňovými poplatníky, samozřejmě včetně prahové hodnoty pro dodavatele zboží a poskytovatele služeb.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Obecnými cíli návrhu jsou hladké fungování vnitřního trhu, konkurenceschopnost podniků EU a potřeba zajistit účinné zdanění v digitální ekonomice. Návrh je v souladu s budoucím uplatňováním zásady místa určení v oblasti DPH, stanovené nedávno v akčním plánu v oblasti DPH, který Komise podpořila³.

Návrh byl spolu s akčním plánem označen za klíčovou iniciativu v rámci strategie pro jednotný digitální trh⁴, jakož i strategie pro jednotný trh⁵ a akčního plánu v oblasti elektronické veřejné správy⁶.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Návrh vychází z článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Tento článek stanoví, že Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

- **Subsidiarita**

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, neboť hlavní zjištěné problémy (narušení hospodářské soutěže, vysoké správní náklady atd.) vyplývají z pravidel stávající směrnice o DPH a souvisejících aktů. Vzhledem k tomu, že DPH je daň harmonizovaná na úrovni EU, nemohou samotné členské státy stanovovat různá pravidla, a jakákoli iniciativa zaměřená na modernizaci DPH pro účely přeshraničního elektronického obchodování vyžaduje, aby Komise navrhla změnu směrnice o DPH. Návrh zjevně poskytne větší hodnotu, než jaké by mohlo být dosaženo na úrovni členských států, vzhledem k tomu, že zásada zjednodušení systému zjednodušeného jednoho správního místa je uplatňována ve všech členských státech a je k dispozici podnikům, aby mohly jednoduše a účinně vypočítat daň splatnou ve všech členských státech. Přístup založený na „měkkém“ právu, např. že by členské státy používaly zjednodušené jedno správní místo dobrovolně, není proveditelný, neboť se jedná o výjimku z běžných pravidel, a vyžaduje tedy koordinovaný přístup podpořený IT infrastrukturou.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv, a zejména plynulého fungování jednotného trhu. Co se týče testu subsidiarity, není možné, aby členské státy řešily problémy a příčiny problémů bez návrhu na

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

změnu směrnice o DPH. Proporcionalita návrhu má několik důležitých aspektů. Zprvé, provedení návrhu ve dvou etapách uznává, že určitá opatření, např. práh a zjednodušené povinnosti, lze zavést v roce 2018, aniž by bylo zapotřebí vyvíjet informační technologie. Stanovení roku 2021 pro provedení hlavních prvků nařízení však uznává, že členské státy budou potřebovat přiměřené časové období pro vývoj a odzkoušení IT systémů. To také umožňuje další konzultace s podniky. Zadržuje se uznává, že pro celní správy to přinese problémy vzhledem k tomu, že zrušení osvobození dovozu malých zásilek od DPH sice povede k podstatnému zvýšení počtu balíčků, z nichž se bude muset vybírat daň, avšak to bude zmírněno zjednodušením poskytnutým prostřednictvím dovozního systému zjednodušeného jednoho správního místa pro všechny balíčky do hodnoty 150 EUR, vyššími příjmy členských států z DPH ve výši 7 miliard EUR ročně a vytvořením rovných podmínek pro podniky EU, které jsou v současnosti znevýhodněny.

- **Volba nástroje**

Návrh vyžaduje změnu čtyř právních aktů: Změny budou provedeny především ve směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty⁷ („směrnice o DPH“) a nařízení (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty⁸. Poměrně malé změny budou provedeny ve směrnici 2009/132/ES, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu⁹, a nařízení (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty¹⁰.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Strategie při konzultacích měla dvojí hlavní účel. Prvním bylo pomoci s analýzou provádění změn v roce 2015 v rámci programu REFIT týkajících pravidel pro místo poskytování služby a zjednodušeného jednoho správního místa a druhým bylo získat názory zúčastněných stran na úsilí Komise v rámci strategie pro jednotný digitální trh modernizovat rámec DPH pro přeshraniční elektronické obchodování.

Proces konzultací měl čtyři hlavní prvky:

- 1) konzultace a semináře se zúčastněnými stranami, které prováděla společnost Deloitte v rámci studie nazvané „Možnosti modernizace přeshraničního elektronického obchodování“ (únor 2015 – červenec 2016);
- 2) seminář Fiscalis (září 2015, Dublin) s členskými státy a podnikateli;
- 3) cílená konzultace s klíčovými zúčastněnými stranami;
- 4) otevřená veřejná konzultace¹¹.

⁷ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁸ Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1.

⁹ Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5.

¹⁰ Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1.

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Komise obdržela přibližně 370 příspěvků. Všechny veřejné příspěvky jsou k dispozici na internetových stránkách GR pro daně a celní unii:

Ústředním cílem tohoto posouzení dopadů byl dopad různých možností na MSP. Byla podniknuta konkrétní opatření s cílem pochopit a řešit problémy, s nimiž se MSP setkávají, jež přispěla k tomuto posouzení z kvantitativního i kvalitativního hlediska. V této souvislosti byl konkrétně na malé podniky a mikropodniky a skupiny, jež je reprezentují, zaměřen jeden průzkum prováděný po internetu a Komise zajistila, že MSP byly zastoupeny na konferenci zúčastněných stran.

Další podrobnosti jsou uvedeny v příloze 2 posouzení dopadů nazvané „Souhrnná zpráva o konzultaci se zúčastněnými stranami“.

Obavy, které v procesu konzultací vyjádřily podniky a podnikatelské svazy, včetně malých a středních podniků, se týkají hlavně pravidel pro místo poskytování služeb přijatých v roce 2015 a používání zjednodušeného jednoho správního místa pro dotčené služby (potřeba prahové hodnoty, použití pravidel domovské země u určitých konkrétních povinností v oblasti DPH, jako je fakturace a vedení záznamů, koordinace auditů atd.) a jsou v tomto návrhu z velké části zohledněny.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise využila analýzu, kterou provedla společnost Deloitte pro účely studie „Aspekty DPH v přeshraničním elektronickém obchodování – Možnosti modernizace“ (únor 2015 – červenec 2016), část 1, část 2 a část 3. Studie je zveřejněna na internetových stránkách Komise na adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Studie si kladla tři cíle. Zaprvé, provést ekonomickou analýzu aspektů DPH v elektronickém obchodování podle stávajících pravidel pro DPH (část 1). Zadruhé, posoudit dopad zvažovaných možností pro modernizaci aspektů DPH v přeshraničním elektronickém obchodování (část 2). Zatřetí, posoudit provádění změn pravidel pro místo poskytování služeb v oblasti telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (dále jen „elektronické služby“) a souvisejícího zjednodušeného jednoho správního místa, které nabyly účinnosti v lednu 2015 (část 3).

Kromě toho byly uspořádány dvě schůzky s odborníky. V září 2015 byl v Irsku uspořádán seminář v rámci programu Fiscalis 2020, kterého se zúčastnili jak odborníci v oblasti DPH z členských států, tak podniky. Hlavním účelem semináře bylo posoudit pravidla pro místo poskytování služeb přijatá v roce 2015 a systém zjednodušeného jednoho správního místa, jakož i možnosti modernizace DPH při přeshraničním elektronickém obchodování, které byly obsaženy v prvotním posouzení dopadů pro účely tohoto návrhu. V dubnu 2016 byl ve Švédsku zorganizován druhý seminář Fiscalis 2020 a pracovní setkání v rámci programu Clo 2020, kterého se zúčastnili odborníci v oblasti daní a cel z členských států hlavně s cílem posoudit dovozní aspekty návrhu (zrušení osvobození dovozu malých zásilek od DPH a rozšíření působnosti zjednodušeného jednoho správního místa na dovoz malých zásilek v hodnotě do 150 EUR).

Obě setkání vedla k pozitivnímu výsledku a doporučení, která z nich vzešla, byla dále vzata v úvahu v tomto návrhu.

---

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů pro účely tohoto návrhu projednal Výbor pro kontrolu regulace dne 22. června 2016. Výbor vydal k návrhu kladné stanovisko s některými doporučeními, která byla zohledněna. Stanovisko výboru a jeho doporučení jsou uvedeny v příloze 1 pracovního dokumentu útvarů o posouzení dopadů, který je připojen k tomuto návrhu. Souhrnný přehled je k dispozici na následující adrese: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Tento návrh je zahrnut do programu REFIT a v souvislosti s tím bylo provedeno posouzení provádění změn pravidel pro místo poskytování elektronických služeb z roku 2015 a zavádění systému zjednodušeného jednoho správního místa pro tyto služby. Z tohoto posouzení vyplývá, že systém zjednodušeného jednoho správního místa přinesl podnikům úsporu ve výši 500 milionů EUR v porovnání s alternativní možností spočívající v přímé registraci a odvodu – v průměru 41 000 EUR na jeden podnik. To představuje snížení nákladů o 95 % oproti alternativě s přímou registrací.

Posouzení systému zjednodušeného jednoho správního místa bylo také velmi užitečné pro zajištění toho, že tato nová iniciativa zachová pozitiva změn přijatých v roce 2015 a bude řešit jejich nedostatky. Tento návrh například obsahuje zavedení prahové hodnoty pro DPH u přeshraničních služeb v roce 2018, na něž se vztahují změny z roku 2015, jakož i uvolnění povinnosti pro poskytovatele elektronických služeb s obratem menším než 100 000 EUR vydávat dva doklady (tzv. „měkké přistání“ (*soft-landing*)).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Odhaduje se, že návrh zvýší příjmy členských států z DPH do roku 2021 o 7 miliard EUR ročně. Dle odhadů povede návrh ke snížení správního zatížení pro podniky o 2,3 miliardy EUR ročně.

Nákladově by důsledky pro členské státy měly být omezené vzhledem k tomu, že rozšíření působnosti systému zjednodušeného správního místa představuje vývoj již existujícího IT systému.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Na provádění bude dohlížet Stálý výbor pro správní spolupráci. Stejně jako v případě změn přijatých v roce 2015 bude Stálému výboru pro správní spolupráci poskytovat podporu Stálý výbor pro informační technologie.

- **Přehled hlavních ustanovení návrhu**

Hlavními ustanoveními návrhu jsou:

- 1) rozšíření působnosti systému zjednodušeného jednoho správního místa na prodej hmotného zboží a poskytování jiných služeb než elektronických služeb uvnitř Společenství a rovněž na prodej zboží na dálku ze třetích zemí;
- 2) zavedení zjednodušených postupů pro celkové přiznání a odvod DPH při dovozu pro dovozce zboží určeného pro konečného spotřebitele, pokud daň nebyla odvedena prostřednictvím systému zjednodušeného jednoho správního místa;

- 3) zrušení stávajících prahových hodnot pro prodej na dálku uvnitř Společenství, jež vedou k narušování jednotného trhu;
  - 4) zrušení stávajícího osvobození od DPH při dovozu malých zásilek od dodavatelů ze třetích zemí, jež znevýhodňuje prodejce z EU;
  - 5) zavedení jednotného zjednodušujícího opatření v celém Společenství, jež zahrnuje stanovení prahové hodnoty pro DPH při prodeji zboží na dálku a při poskytování elektronických služeb uvnitř Společenství s cílem pomoci malým začínajícím podnikům v oblasti elektronického obchodování, a zavedení zjednodušených pravidel pro identifikaci pořizovatelů zboží a příjemců služeb;
  - 6) umožnit prodejčům z EU uplatňovat pravidla domovské země v oblastech, jako je fakturace a vedení záznamů, a dále
  - 7) větší koordinace mezi členskými státy při auditech přeshraničních podniků, které jsou plátcí DPH, s cílem zajistit vyšší míru dodržování předpisů.
- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 – změny směrnice o DPH – ustanovení s účinkem ode dne 1. ledna 2018

Čl. 1 bod 1 navrhuje vyjasnění článku 28 směrnice o DPH v návaznosti na diskuse ve výboru pro DPH. Ustanovení je doplněno o slova „včetně případů, kdy je k tomuto účelu použito telekomunikační síť, rozhraní nebo portálu“ s cílem vyjasnit, že tento článek se rovněž vztahuje na případy, kdy je elektronická služba poskytována přes zprostředkovatele nebo prostřednictvím třetí strany, která jedná vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby, a která pro poskytování služeb používá elektronické rozhraní.

Čl. 1 body 2 až 7 navrhují několik zlepšení ve stávajících zvláštních režimech pro zdanění elektronických služeb, jež neusazené osoby povinné k dani poskytují osobám nepovinným k dani, stanovených v hlavě XII kapitole 6 směrnice o DPH. Jedná se o tato zlepšení nevyžadující změny v elektronickém registračním a platebním systému (zjednodušené jedno správní místo), jež umožňují podnikům poskytujícím takové služby zaregistrovat se pro účely DPH, přiznat a odvést DPH ze všech služeb poskytnutých příjemcům usazeným ve Společenství v jednom členském státě („zjednodušené jedno správní místo“) a která vyplývají z hodnocení systému zjednodušeného jednoho správního místa včetně obchodní konzultace:

- 1) Bod 2: v článku 58 směrnice o DPH se přidávají odstavce 2 až 5 s cílem zavést prahovou hodnotu 10 000 EUR, pod kterou místo poskytování služeb, na něž se může vztahovat zvláštní režim pro elektronické služby uvnitř Společenství, zůstává v členském státě dodavatele. Pro osoby povinné k dani by však toto mělo být nepovinné, aby se jim v každém případě umožnilo použít zjednodušené jedno správní místo, např. pokud jejich obrat v určitém kalendářním roce je výjimečně nižší než tato prahová hodnota.
- 2) Bod 3: článek 219a směrnice o DPH se mění tak, že stanoví, že platí pravidla pro fakturaci členského státu identifikace. V důsledku toho by poskytovatelé měli dodržovat pravidla fakturace jednoho členského státu, a nikoli, jak je tomu dnes, každého členského státu určení, do kterého je dodáváno zboží nebo ve kterém jsou poskytovány služby.
- 3) Body 4 a 5: osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, avšak registrované k DPH v některém členském státě (např. proto, že provádějí příležitostná plnění, která jsou v tomto členském státě předmětem DPH) nemohou použít ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství (dále jen „režim mimo Unii“), ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství (dále

jen „režim Unie“). Nemohou tudíž v současnosti využívat zjednodušení, jež nabízí systém zjednodušeného jednoho správního místa, a musí se zaregistrovat pro účely DPH v každém z členských států, do nichž poskytují elektronické služby. Aby se takovým osobám povinným k dani umožnilo používat režim mimo Unii, návrh zrušuje slova „a která nemá ani jinak povinnost být identifikována pro účely DPH“ v definici „osoby povinné k dani neusazené ve Společenství“ v článku 358a směrnice o DPH a odpovídajícím způsobem upravuje čl. 361 odst. 1 písm. e) směrnice o DPH.

- 4) Body 6 a 7: čl. 369 odst. 2 a čl. 369k odst. 2 směrnice o DPH se mění tak, že dobou uchovávání záznamů v režimu mimo Unii, resp. v režimu Unie je doba stanovená členským státem identifikace osoby povinné k dani, a nikoli stávající doba deseti let, která silně přesahuje požadavky většiny členských států na uchovávání záznamů.

Článek 2 – změny směrnice o DPH – ustanovení s účinkem ode dne 1. ledna 2021 – rozšíření působnosti zjednodušeného jednoho správního místa

Tento článek obsahuje ustanovení, jež jsou nezbytná pro rozšíření použitelnosti stávajících zvláštních režimů pro zdanění „elektronických služeb“ stanovených v hlavě XII kapitole 6 směrnice o DPH i na jiné služby a rovněž na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství i ze třetích zemí. V důsledku toho je možno zrušit definice elektronických služeb v článku 358 směrnice o DPH, avšak je třeba přidat definici prodeje na dálku (bod 11). Tento článek rovněž navrhuje některá další vylepšení stávajících zvláštních režimů. Navrhovaným datem použitelnosti je 1. leden 2021, neboť tyto změny vyžadují také stanovení podrobných prováděcích pravidel a přizpůsobení IT systémů pro registraci pro účely DPH, přiznání a odvody DPH (zjednodušené jedno správní místo).

1. Zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobám nepovinným k dani ve Společenství (režim mimo Unii)

Návrh rozšiřuje působnost zvláštního režimu pro neusazené osoby povinné k dani, jež poskytují elektronické služby osobám nepovinným k dani ve Společenství (hlava XII, kapitola 6, oddíl 2 směrnice o DPH) i na jiné služby. K tomu je nezbytné provést ve směrnici o DPH tyto změny:

- přidat definici „členského státu spotřeby“ v článku 358a, která stanoví, že je to ten členský stát, v němž se poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3 směrnice o DPH (bod 13),
- nahradit odkaz na „telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby“ výrazem „služby“ v názvu oddílu 2 (bod 12) a v člancích 359, 363, 364 a 365 směrnice o DPH (body 14, 16 a 17).

Dále se navrhuje dvě další vylepšení tohoto režimu vyplývající z hodnocení systému zjednodušeného jednoho správního místa (bod 17):

- změna článku 364 směrnice o DPH, jež prodlužuje lhůtu pro podání přiznání k dani z dvaceti na třicet dnů po konci zdaňovacího období,
- změna článku 365 směrnice o DPH (body 14, 16 a 17), která stanoví, že opravy předchozího přiznání k dani lze provést v následném přiznání, a nikoli v přiznáních za zdaňovací období, jichž se opravy týkají.

2. *Zvláštní režim pro dálkový prodej zboží uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby (režim Unie)*

Návrh rozšiřuje působnost zvláštního režimu pro elektronické služby poskytnuté osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, ale nikoli v členském státě spotřeby (hlava XII kapitola 6 oddíl 3 směrnice o DPH) i na jiné služby poskytnuté osobám nepovinným k dani a na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství. K tomu je nezbytné provést ve směrnici o DPH tyto změny:

- přidat v článku 369a směrnice o DPH definici „prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství“ (bod 20 písm. a)). Tento pojem je definován odkazem na čl. 33 odst. 1 směrnice o DPH. Návrh rovněž vyjasňuje čl. 33 odst. 1 v souladu s pokyny výboru pro DPH. Jelikož dodavatelé uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství budou moci používat zjednodušené jedno správní místo a daň ze svého prodeje na dálku přiznávat a odvádět v jednom členském státě, návrh dále zrušuje stávající prahové hodnoty stanovené v článku 34 směrnice o DPH, pod kterými zůstává prodej na dálku předmětem DPH v členském státě, ve kterém začíná přeprava nebo odeslání (body 3 a 4). Tyto prahové hodnoty jsou nahrazeny prahovou hodnotou 10 000 EUR pro mikropodniky, pod kterou místo dodání, na které se tento zvláštní režim vztahuje, zůstává v členském státě, kde je dodavatel usazen (body 5 a 6). V souladu s čl. 1 bodem 2 návrhu by se tato prahová hodnota měla použít od 1. ledna 2018, a to pouze pro poskytování elektronických služeb. Od roku 2021 by se tato prahová hodnota měla stát celkovou prahovou hodnotou vztahující se na elektronické služby a na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství. Měla by tudíž být odstraněna z článku 58 a vložena do nové kapitoly 3a (nový článek 59c) v hlavě V směrnice o DPH. Povinnost vydávat faktury při prodeji na dálku uvnitř Společenství stanovená v čl. 220 odst. 1 bodě 2 by měla být přesunuta tam, kde je použit tento zvláštní režim (bod 9), jelikož je tato povinnost spojena se stávajícím režimem pro prodej na dálku uvnitř Společenství, který vyžaduje sledování vnitrostátních prahových hodnot,
- přidat v článku 369a směrnice o DPH definici „členského státu spotřeby“ (bod 20 písm. b)). Je to ten členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3 směrnice o DPH, nebo v případě prodeje na dálku členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli,
- změnit nadpis oddílu 3 a články 369b, 369c, 369e, 369f, 369h a 369i, 369j a 369k směrnice o DPH v návaznosti na rozšíření oblasti působnosti tohoto oddílu (body 19, 21 a 23 až 28). A konkrétně, odkazy na „osobu povinnou k dani neusazenou v členském státě spotřeby“ se nahrazují „osobou povinnou k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu“, jelikož požadavek nebýt usazený v členském státě spotřeby se nevztahuje na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství,
- rozšířit obsah přiznání k dani v čl. 369g odst. 1 směrnice o DPH tak, aby obsahoval také údaje týkající se prodeje zboží na dálku (bod 24). Osobám povinným k dani, které v rámci tohoto zvláštního režimu poskytují služby a provádějí prodej zboží na dálku, by mělo být umožněno přiznat oba tyto druhy činností v témž přiznání k dani. Nový čl. 369g odst. 2 směrnice o DPH stanoví, že pokud jedna osoba povinná k dani dodává v rámci tohoto zvláštního režimu zboží z různých členských států, musí být v přiznání k dani uvedeno členění těchto dodávek podle členských států spotřeby pro každý členský stát odeslání. Toto ustanovení je podobné již existujícímu ustanovení o elektronických službách ve stávajícím čl. 369 odst. 2 směrnice o DPH, který se nyní stává čl. 369g odst. 3.

Kromě toho návrh stejně jako v případě režimu mimo Unii v článku 369f směrnice o DPH prodlužuje lhůtu pro podání přiznání k dani z dvaceti na třicet dnů po konci zdaňovacího období a v čl. 369g odst. 4 směrnice o DPH stanoví, že opravy předchozích přiznání k dani lze provádět v následném přiznání, a nikoli v přiznáních za zdaňovací období, jichž se opravy týkají (bod 24).

A konečně, navrhuje se vyjasnění čl. 14 odst. 2 písm. c) směrnice o DPH (bod 1) podobné navrhovanému vyjasnění článku 28 směrnice o DPH (čl. 1 bod 1) s cílem vyjasnit, že tento článek se použije také v případech, kdy se prodej zboží online provádí přes zprostředkovatele nebo prostřednictvím třetí strany, která jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby a která pro poskytování služeb používá elektronické rozhraní (např. elektronickou platformu).

3. *Zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území, jehož skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR (režim dovozu)*

V hlavě XII kapitole 6 směrnice o DPH se přidává nový oddíl 4, kterým se vytváří zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území (bod 29). Tento oddíl má stejnou strukturu a vychází ze stejných principů jako zvláštní režimy v kapitole 6 oddílech 2 a 3.

Článek 369l stanoví definice vztahující se k tomu oddílu. Definice „prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí“ stanoví oblast působnosti tohoto zvláštního režimu, který se vztahuje na prodej zboží obsaženého v zásilkách, jejichž skutečná hodnota¹² nepřekračuje 150 EUR, a jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 2 směrnice o DPH. Ten v současnosti stanoví, že je-li zboží prodané „na dálku“ dovezeno pořizovateli do jiného členského státu než členského státu ukončení přepravy, má se za to, že se dodávka takového zboží uskutečnila v členském státě ukončení přepravy. Aby se umožnilo použití zvláštního režimu také v situacích, kdy členský stát, ve kterém se nachází pořizovatel, a členský stát dovozu jsou tytéž, vkládá se v čl. 33 odst. 2 druhý pododstavec vytvářející zdanitelné plnění v tom členském státě, v němž dochází k použití zvláštního režimu (bod 2 písm. b)). Je nezbytné zavést definici „zprostředkovatele“, jelikož by se mělo umožnit, aby prodávající neusazení ve Společenství mohli určit osobu usazenou ve Společenství ke splnění jejich povinností v oblasti DPH podle těchto zvláštních režimů jejich jménem a na jejich účet. To, který členský stát může být „členským státem identifikace“, závisí na tom, zda prodávající je, či není usazen ve Společenství nebo má stálou provozovnu ve Společenství, a na tom, zda prodávajícím byl, nebo nebyl určen zprostředkovatel. „Členským státem spotřeby“ se pak rozumí členský stát ukončení přepravy pořizovateli.

Článek 369m stanoví, kdo je způsobilý tento zvláštní režim používat. Podle návrhu by prodávající neusazený ve Společenství měl určit zprostředkovatele, vyjma případů, kdy získal řádné oprávnění od členského státu identifikace nebo kdy je usazen v zemi, s níž EU uzavřela dohodu o vzájemné pomoci. Seznam dotčených zemí by měl být následně stanoven v prováděcím nařízení Komise.

Článek 369n stanoví, že daňová povinnost vzniká v okamžiku přijetí platby za zboží. Toto ustanovení je nezbytné k tomu, aby bylo možné určit, které dodávky by měly být zahrnuty do pravidelného přiznání k dani.

Články 369o až 369x opakují ustanovení ostatních dvou dalších zvláštních režimů týkající se identifikace, přiznání k dani, odvodu DPH a vedení záznamů. Je třeba poznamenat, že článek 369s obsahuje ustanovení specifické pro režim dovozu, jež stanoví, že členské státy by neměly zavádět žádné další oznamovací povinnosti nad rámec pravidelného přiznání k dani.

¹² Skutečná hodnota je pouze hodnota zboží, nezahrnuje pojištění a dopravu.

Přiznává-li se daň podle tohoto zvláštního režimu, neměla by být při dovozu zboží placena již žádná DPH. Proto je nutné pro takové dovozy stanovit osvobození od daně. Toto osvobození od daně je vloženo do čl. 143 odst. 1 směrnice o DPH. Aby mohly celní orgány tyto zásilky při dovozu identifikovat, mělo by být celním orgánům nejpozději při předložení dovozního prohlášení sděleno platné identifikační číslo pro potřeby DPH prokazující, že DPH se přiznává ve zvláštním režimu (bod 7).

I když je tento režim zaměřen především na prodej na dálku konečným spotřebitelům, nelze vyloučit, že osoby povinné k dani zakoupí zboží on-line pro obchodní účely od prodávajícího ze třetí země, který používá tento zvláštní režim. Aby se těmto osobám povinným k dani umožnilo uplatnění jejich nároku na odpočet DPH uhrazené při takových nákupech, vkládá se do článku 178 nové písmeno g), jež stanoví podmínky pro uplatnění nároku na odpočet (bod 8).

4. *Zvláštní režim pro přiznání a odvod DPH splatné při dovozu u zboží prodávaného na dálku, které pochází ze třetích zemí nebo třetích území, není-li použit režim dovozu*

Zavádějí se zjednodušující opatření pro zboží obsažené v zásilkách o určité hodnotě, u kterého se neúčtuje DPH prostřednictvím režimu dovozu stanoveného v oddíle 3, jak je uvedeno výše (bod 30). U takových dovozů by členské státy měly umožnit, aby osoby předkládající zboží k celnímu odbavení ve Společenství (obvykle poskytovatelé poštovních služeb nebo expresní kurýrní služby) mohly přiznávat a odvádět DPH splatnou při dovozu těchto zásilek elektronicky na základě měsíčního prohlášení na účet osoby, které je zboží určeno. Aby se celní projednání ještě více zjednodušilo, měla by se na takové zboží automaticky vztahovat základní sazba DPH, pokud osoba, které je zboží určeno, výslovně nepožádá o použití snížené sazby. V tomto případě by však bylo vyžadováno standardní celní prohlášení.

Článek 3 – změny směrnice 2009/132/ES

Hlava IV (články 23 a 24) směrnice 2009/132/ES stanoví osvobození od daně u dovezeného zboží nepatrné hodnoty, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 10 EUR až 22 EUR (o výši částky rozhoduje každý členský stát). Jelikož použití zvláštního režimu (a tedy zjednodušeného jednoho správního místa) umožní přiznávat a platit DPH z dovezeného zboží objednaného on-line, a tudíž podstatně zjednoduší výběr DPH, není nutné toto osvobození od DPH zachovávat. Návrh proto toto osvobození zrušuje s platností od 1. ledna 2021, tj. od data, kdy má vstoupit v platnost navrhovaný režim dovozu.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES³ stanoví zvláštní režimy pro vyměřování daně z přidané hodnoty (DPH) pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani.
- (2) Směrnice Rady 2009/132/ES⁴ stanoví osvobození od DPH pro zboží nepatrné hodnoty dovezené v malých zásilkách.
- (3) Při posouzení těchto zvláštních režimů zavedených dne 1. ledna 2015 bylo zjištěno několik oblastí ke zlepšení. Zaprvé by pro mikropodniky usazené v členském státě, jež takové služby příležitostně poskytují do jiných členských států, mělo být sníženo zatížení, které je spojeno s povinnostmi v oblasti DPH v jiných členských státech než v členském státě usazení. V rámci celého Společenství by proto měla být zavedena prahová hodnota, do jejíhož dosažení tyto poskytnuté služby a dodané zboží zůstávají předmětem DPH v členském státě usazení. Zadruhé, velmi zatěžující je požadavek povinného dodržování požadavků všech členských států, do nichž je dodáváno zboží a jsou poskytovány služby, v oblasti fakturace a vedení záznamů. Proto, aby se zatížení podniků snížilo na nezbytné minimum, měla by se fakturace a vedení záznamů řídit pravidly platnými v členském státě identifikace dodavatele, jenž zvláštní režimy používá. Zatřetí, osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, avšak registrované k DPH v členském státě (např. proto, že provádějí příležitostná plnění, která v tomto

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5).

členském státě jsou předmětem DPH) nemohou použít ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství, ani zvláštní režim pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství. V důsledku toho se navrhuje, že takovým osobám povinným k dani by mělo být povoleno používat zvláštní režim pro osoby povinné k dani neusazené ve Společenství.

- (4) Z posouzení zvláštních režimů pro zdanění telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb zavedených dne 1. ledna 2015 dále vyplynulo, že požadavek předkládat příznání k dani do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává, představuje příliš krátkou lhůtu, zejména při poskytování služeb prostřednictvím telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, kdy se předpokládá, že služby poskytnuté prostřednictvím této sítě, rozhraní nebo portálu poskytuje provozovatel sítě rozhraní nebo portálu, který musí informace pro vyplnění příznání k dani shromáždit od každého jednotlivého poskytovatele služeb. Posouzení rovněž ukázalo, že požadavek na provádění oprav v příznáních k DPH za dané zdaňovací období je pro osoby povinné k dani velmi zatěžující, jelikož to může vyžadovat, aby každé čtvrtletí znovu podávaly několik příznání k dani. V důsledku toho by lhůta pro podání příznání k dani měla být prodloužena z dvaceti na třicet dnů od konce zdaňovacího období a osobám povinným k dani by se mělo umožnit opravy předchozího příznání k dani v následujícím příznání, a nikoli v příznáních za zdaňovací období, kterého se opravy týkají.
- (5) S cílem zamezit tomu, aby osoby povinné k dani poskytující jiné služby než telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani musely být identifikovány pro účely DPH v každém členském státě, kde jsou tyto služby předmětem DPH, měly by členské státy povolit, aby osoby povinné k dani poskytující takové služby mohly využívat IT systémy pro registraci a pro příznání a odvod daně, což jim umožní přiznávat a odvádět daň z těchto služeb v jednom členském státě.
- (6) K vyjasnění oblasti působnosti ustanovení týkajících se situací, kdy zboží nebo služby jsou nakupovány a dále dodávány nebo poskytovány následnému kupujícímu, a aby se zohlednil vývoj technologií, mělo by být odkázáno na nové prostředky elektronické interakce, jejichž prostřednictvím jsou uzavírána plnění.
- (7) Vytvoření jednotného trhu, globalizace a technologická změna vedly k prudkému růstu elektronického obchodování, a tedy prodeje na dálku u zboží dodaného z jednoho členského státu do druhého, jakož i ze třetích území nebo třetích zemí do Společenství. Tomuto vývoji by měla být přizpůsobena příslušná ustanovení směrnic 2006/112/ES a 2009/132/ES se zohledněním zásady zdanění v místě určení, nutnosti chránit daňové příjmy členských států, nastolit rovné obchodní podmínky pro dotčené podniky a snížit zatížení těchto podniků na nezbytné minimum. Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, jež poskytují osoby povinné k dani usazené ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby, by proto měl být rozšířen na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a podobný zvláštní režim by měl být zaveden pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.
- (8) Aby se snížilo zatížení podniků, které používají zvláštní režimy pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, měla by být zrušena povinnost vydávat při takovém prodeji fakturu. S cílem poskytnout takovým podnikům právní jistotu by pravidla určující

místo takových dodávek zboží měla jasně stanovit, že se vztahují i na případy, kdy je zboží přepravováno nebo odesíláno nepřímo na účet dodavatele.

- (9) Působnost zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí by měla být omezena na zboží, jehož skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR, neboť je u nich při dovozu vyžadováno úplné celní prohlášení pro celní účely. Aby se zamezilo dvojímu zdanění, mělo by být zavedeno ustanovení, podle kterého zboží přiznané podle tohoto zvláštního režimu bude osvobozeno od daně z přidané hodnoty. Kromě toho, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli ze Společenství a dodavateli ze třetích zemí a aby se zamezilo ztrátám daňového příjmu, je nezbytné zrušit osvobození od DPH u zboží nepatrné hodnoty dovezeného v malých zásilkách, jež stanoví směrnice 2009/132/ES.
- (10) Osobám povinným k dani, které využívají zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích států, by mělo být umožněno určit zprostředkovatele usazeného ve Společenství jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti zvláštního režimu jménem osoby povinné k dani a na její účet.
- (11) Aby byl ochráněn daňový příjem členských států, osobě povinné k dani neusazené ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, by měla být uložena povinnost určit zprostředkovatele. Tato povinnost by však neměla platit tehdy, když taková osoba získá řádné oprávnění od členského státu identifikace nebo je-li usazena v zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci. Takové oprávnění by mělo podléhat řadě přísných, jasně stanovených kritérií.
- (12) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění této směrnice, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2008/55/ES⁵ a nařízení Rady (EU) č. 904/2010⁶, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁷. Vytvoření seznamu třetích zemí je přímo spojeno se správní spoluprací v oblasti daně z přidané hodnoty, a proto je vhodné, aby byl Komisi nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.
- (13) S ohledem na prudký růst elektronického obchodování a z toho plynoucí zvýšení počtu malých zásilek dovezených do Společenství, jejichž skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR, by členské státy měly systematicky povolit používání zvláštních režimů pro přiznání a odvod DPH při dovozu. Tento režim lze uplatnit, jestliže není používán zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a pokud se koneční zákazníci nerozhodnou pro standardní postup při dovozu, aby získali případnou sníženou sazbu DPH.
- (14) Datum použití ustanovení této směrnice musí podle potřeby zohlednit dobu potřebnou pro zavedení opatření nezbytných pro provedení této směrnice a pro to, aby mohly členské státy přizpůsobit svůj IT systém pro registraci a pro přiznávání a odvod daně.
- (15) Jelikož cílů tohoto nařízení, jmenovitě zjednodušení povinností v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe

⁵ Směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28).

⁶ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 10).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijímat opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (16) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátních předpisech o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých za účelem provedení této směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (17) Směrnice 2006/112/ES a 2009/132/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2018

S účinkem od 1. ledna 2018 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

- 1) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Jestliže se osoba povinná k dani podílí na poskytnutí služby, včetně případů kdy je k tomuto účelu použito telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu, a jedná přitom vlastním jménem, avšak na účet jiné osoby, má se za to, že obdržela i poskytla tuto službu ona sama.“

- 2) Článek 58 se nahrazuje tímto:

„Článek 58

1. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena, nebo není-li usazena, místo, kde má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

- a) telekomunikační služby;
- b) služby rozhlasového a televizního vysílání;
- c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

2. Odstavec 1 se nepoužije, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje pouze v jednom členském státě;

---

⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) služby jsou poskytovány příjemcům nacházejícím se v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném pod písmenem a);
  - c) celková hodnota takto poskytnutých služeb, bez DPH, nepřekračuje v průběhu stávajícího kalendářního roku částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřekročila tuto částku ani v předchozím kalendářním roce.
3. Jestliže je v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 2 písm. c) překročena, od tohoto okamžiku se použije odstavec 1.
4. Členský stát, na jehož území jsou poskytovatelé uvedení v odstavci 2 usazení, nebo nejsou-li usazení, mají tam bydliště nebo se tam obvykle zdržují, poskytne těmto dodavatelům možnost rozhodnout se, že se místo poskytnutí služby určí podle odstavce 1.
5. Členské státy přijímají veškerá vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavce 2.“
- 3) Článek 219a se nahrazuje tímto:

„Článek 219a

1. Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.
2. Odchylně od odstavce 1 se na fakturaci vztahují tato pravidla:
- a) pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:
    - i) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a písm. b), a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta;
    - ii) dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V;
  - b) pravidla použitelná v členském státě, v němž je identifikován dodavatel nebo poskytovatel využívající jeden ze zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6.

Jestliže dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné, a fakturu vystavuje pořizovatel zboží nebo příjemce služby, nebo pokud nejsou použity zvláštní režimy podle hlavy XII kapitoly 6, použije se odstavec 1.

3. Použitím odstavců 1 a 2 tohoto článku nejsou dotčeny články 244 až 248.“

4) V článku 358a se bod 1 nahrazuje tímto:

„1. „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;“

- 5) V čl. 361 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:
„e) prohlášení, že osoba nemá sídlo své ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství.“
- 6) V čl. 369 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„Členský stát identifikace určí období, po něž jsou tyto záznamy osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství uchovávány.“
- 7) V čl. 369k odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„Členský stát identifikace určí období, po něž jsou tyto záznamy osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství uchovávány.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2021

S účinkem od 1. ledna 2021 se směrnice 2006/112/ES mění takto:

- 1) V čl. 14 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:
„c) převod zboží na základě smlouvy, podle níž se vyplácí provize z koupě nebo prodeje, včetně případů, kdy je k tomuto účelu použito telekomunikační sítě, rozhraní nebo portálu.“
- 2) Článek 33 se mění takto:
a) v článku 1 se návěti nahrazuje tímto:
„Odchylně od článku 32 se za místo dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo přímo či nepřímo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli, jsou-li přítom splněny tyto podmínky:“
b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země a dovezeno dodavatelem do členského státu, v němž je odeslání nebo přeprava ukončeno, považuje se toto zboží za dodané v tomto členském státě, pokud je daň z dotyčného zboží příznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4.“
- 3) Článek 34 se zrušuje.
- 4) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Článek 33 se nevztahuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, ani na dodání použitých dopravních prostředků, jak jsou vymezeny v čl. 327 odst. 3, jež jsou předmětem daně podle příslušných zvláštních režimů.“

- 5) V článku 58 se zrušují odstavce 2 až 5.
- 6) V hlavě V se vkládá nová kapitola 3a, která zní:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani dodávající zboží, na něž se vztahuje čl. 33 odst. 1, a poskytující služby, na něž se vztahuje článek 58

Článek 59c

1. Čl. 33 odst. 1 a článek 58 se nepoužijí, jsou-li splněny tyto podmínky:
  - a) dodavatel nebo poskytovatel je usazen, nebo není-li usazen, má bydliště nebo se obvykle zdržuje pouze v jednom členském státě;
  - b) služby jsou poskytovány příjemcům nebo zboží je odesíláno pořizovatelům nacházejícím se v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném pod písmenem a);
  - c) celková hodnota dodaného zboží nebo poskytnutých služeb, bez DPH, na něž se vztahují tato ustanovení, nepřekračuje v průběhu stávajícího kalendářního roku částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně a nepřekročila tuto částku ani v předchozím kalendářním roce.
2. Jestliže je v průběhu kalendářního roku prahová hodnota uvedená v odst. 1 písm. c) překročena, od tohoto okamžiku se použijí čl. 33 odst. 1 a článek 58.
3. Členský stát, na jehož území se nachází zboží v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy nebo kde jsou usazeny osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, poskytne osobám povinným k dani dodávajícím zboží nebo poskytujícím služby, jež splňují podmínky odstavce 1, možnost rozhodnout se, že se místo dodání nebo místo poskytnutí určí podle čl. 33 odst. 1 a článku 58.
4. Členské státy přijímají veškerá vhodná opatření ke sledování toho, zda osoby povinné k dani splňují podmínky podle odstavce 1.“
  - 7) V čl. 143 odst. 1 se vkládá nové písmeno ca), které zní:

„ca) dovoz zboží, kdy je přiznána DPH ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 a kdy bylo příslušnému celnímu orgánu v členském státě dovozu nejpozději při předložení dovozního prohlášení poskytnuto identifikační číslo pro DPH dodavatele nebo zprostředkovatele, který jedná na účet dodavatele, přidělené podle článku 369q;“
  - 8) V článku 178 se doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) má-li povinnost odvést daň jako pořizovatel nebo příjemce v případech, na které se vztahuje hlava XII kapitola 6 oddíl 4, musí mít fakturu nebo doklad sloužící jako faktura, který je vydán osobou povinnou k dani využívající zvláštní režim nebo popřípadě jejím zprostředkovatelem a ve kterém je jasně uvedena odvedená daň a identifikační číslo pro DPH přidělené podle článku 369q.“
  - 9) V čl. 220 odst. 1 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) za dodání zboží uvedená v článku 33 vyjma případů, kdy osoba povinná k dani použije zvláštní režim podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 2;“
  - 10) V hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují služby nebo provádějí prodej zboží na dálku osobám nepovinným k dani ve Společenství“

- 11) Článek 358 se mění takto:
- a) body 1, 2 a 3 se zrušují;
  - b) vkládá se nový bod 3a, který zní:
- „3a) „prodejem zboží na dálku“ prodej zboží, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 1, a zboží obsaženého v zásilkách, jehož skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR a jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 2 nebo 3;“
- 12) Nadpis oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro služby poskytnuté osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“

- 13) V článku 358a se doplňuje nový bod 3, který zní:
- „3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3;“
- 14) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

- 15) V článku 362 se zrušuje druhá věta.
- 16) V článku 363 se písmeno a) nahrazuje tímto:
- „a) tato osoba mu oznámí, že již služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, neposkytuje;“
- 17) Články 364 a 365 se nahrazují tímto:

„Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 365

Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle

jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani po jeho podání nutné provést jakékoli změny, uvedou se tyto změny v následném přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364.“

18) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Pokud osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, v daném členském státě spotřeby vykonává rovněž činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim a u nichž je tato osoba povinná se zaregistrovat pro účely DPH, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

19) V hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 se nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a pro služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“

20) Článek 369a se mění takto:

a) vkládá se nový bod 1a, který zní:

„1a) „prodejem zboží na dálku uvnitř Společenství“ prodej zboží odeslaného nebo přepraveného dodavatelem nebo přímo či nepřímo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 1;“

b) doplňuje se nový bod 3, který zní:

„3) „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3, nebo v případě prodeje na dálku uvnitř Společenství členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.“

21) Články 369b a 369c se nahrazují tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani provádějící prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v tomto členském státě. Tento režim se použije na všechno toto zboží dodané nebo služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.“

22) V článku 369d se zrušuje druhý odstavec.

23) Článek 369e se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani ze zvláštního režimu v těchto případech:“

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) tato osoba oznámí, že již neprovádí prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a neposkytuje služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;“

24) Články 369f a 369g se nahrazují tímto:

„Článek 369f

Osoba povinná k dani používající tento zvláštní režim podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že prodej zboží na dálku uvnitř Společenství nebyl proveden nebo služby, na něž se vztahuje tento režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369g

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje zboží na dálku provedeného uvnitř Společenství a služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň. V přiznání k dani se též uvedou změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím.

2. Je-li v případě prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu než členského státu identifikace, přiznání k dani obsahuje také celkovou hodnotu takového prodeje pro každý členský stát, odkud je zboží odesláno nebo přepraveno, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem přiděleným každým takovým členským státem. V přiznání k dani se tyto informace uvedou pro každý jiný členský stát než členský stát identifikace a v členění podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani také celkovou hodnotu takto poskytnutých služeb pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

4. Pokud po podání přiznání k dani je nutné provést v přiznání jakékoli změny, uvedou se tyto změny v následném přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369f.“

25) V čl. 369h odst. 1 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“

26) V článku 369i se první odstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, odvede daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.“

27) Článek 369j se nahrazuje tímto:

„Článek 369j

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 odst. 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Pokud osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, v daném členském státě spotřeby vykonává rovněž činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim a u nichž je tato osoba povinná se zaregistrovat pro účely DPH, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

28) V článku 369k se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.“

29) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl 4, který zní:

„Oddíl 4

Zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území

Článek 369l

Pro účely tohoto oddílu a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

- 1) „prodejem na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí“ prodej zboží obsaženého v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR, a jehož místo dodání upravuje čl. 33 odst. 2;
- 2) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství;
- 3) „zprostředkovatelem“ osoba usazená ve Společenství, kterou osoba povinná k dani provádějící prodej na dálku zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí určí jako osobu povinnou odvést daň a odpovídající za splnění povinností tohoto zvláštního režimu jménem a na účet osoby povinné k dani;

- 4) „členským státem identifikace“ se rozumí:
- a) není-li osoba povinná k dani usazená ve Společenství, členský stát, který se tato osoba rozhodne kontaktovat;
  - b) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;
  - c) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
  - d) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
  - e) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, ale má v něm jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim;
- 5) „Členským státem spotřeby“ se rozumí členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.

Článek 369m

1. Členské státy povolí využívat tento zvláštní režim těmto osobám povinným k dani provádějícím prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí:

- a) osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, které provádějí prodej na dálku zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí;
- b) osobám povinným k dani usazeným nebo neusazeným ve Společenství, které provádějí prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí a které jsou zastoupeny zprostředkovatelem usazeným ve Společenství;
- c) osobám povinným k dani neusazeným ve Společenství, které provádějí prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí a získaly řádné oprávnění od členského státu identifikace, pokud jsou splněna tato kritéria:
  - i) osoba povinná k dani se nedopustila žádného závažného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy související s její hospodářskou činností;
  - ii) osoba povinná k dani prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních úřadů a daňových orgánů;
  - iii) finanční solventnost, jež je považována za prokázanou, pokud je osoba povinná k dani v dobré finanční situaci, která jí umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti;
- d) osobám povinným k dani usazeným ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2008/55/ES* a nařízení (EU) č. 904/2010, které provádějí prodej zboží na dálku z této třetí země.

2. Komise přijme prováděcí akt, kterým se stanoví seznam třetích zemí podle odst. 1 písm. d) tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle článku 5 nařízení

(EU) č. 182/2011 a výborem pro tento účel je výbor zřízený článkem 58 nařízení (EU) č. 904/2010.

Článek 369n

Při prodeji na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí, u něhož se přiznává daň podle tohoto zvláštního režimu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká v okamžiku dodání zboží. Zboží se považuje za dodané v okamžiku přijetí platby za zboží.

Článek 369o

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo zprostředkovatel jednající na její účet oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává podle tohoto zvláštního režimu nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369p

1. Informace předložené osobou povinnou k dani, která nepoužívá zprostředkovatele, členskému státu identifikace před tím, než začne používat tento zvláštní režim, musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno;
- b) poštovní adresa;
- c) elektronická adresa a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo.

2. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace před tím, než začne používat tento zvláštní režim na účet jedné nebo několika osob povinných k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) jméno;
- b) poštovní adresa;
- c) elektronická adresa a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH;
- e) seznam osob povinných k dani, jež zastupuje, spolu s jejich poštovní adresou, elektronickou adresou a internetovými stránkami, identifikačním číslem pro DPH nebo vnitrostátním daňovým číslem.

3. Osoby povinné k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo případně jejich zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace jakékoli změny poskytnutých informací.

Článek 369q

1. Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani využívající tohoto zvláštního režimu osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí ho elektronickými prostředky.

2. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli jednajícímu na účet osoby povinné k dani, jež využívá tohoto zvláštního režimu, osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí mu jej

elektronickými prostředky. Pokud zprostředkovatel jedná na účet více než jedné osoby povinné k dani, použije se toto identifikační číslo na všechny jeho činnosti podle tohoto režimu.

3. Identifikační číslo pro DPH přidělené podle odstavců 1 a 2 se používá pouze pro účely tohoto zvláštního režimu.

Článek 369r

1. Členský stát identifikace vmaže osobu povinnou k dani z identifikačního registru v těchto případech:

- a) tato osoba mu oznámí, že již neprovádí prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí;
- b) pokud lze jinak mít za to, že činnosti prodeje na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí skončily;
- c) pokud tato osoba přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) pokud tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

2. Členský stát identifikace vmaže zprostředkovatele z identifikačního registru v těchto případech:

- a) pokud zprostředkovatel po dobu dvou po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí nejednal jako zprostředkovatel na účet osoby povinné k dani používající tento zvláštní režim;
- b) pokud zprostředkovatel přestane splňovat ostatní podmínky pro činnost zprostředkovatele;
- c) pokud zprostředkovatel soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369s

Osoba povinná k dani používající tento zvláštní režim nebo její zprostředkovatel podávají elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí nebyl prováděn. Přiznání k dani se podává do třiceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Pokud bylo podáno přiznání k dani v souladu s prvním odstavcem, členský stát neukládá pro účely DPH žádné další povinnosti ani nestanoví jiné formalities při dovozu.

Článek 369t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

2. Je-li nutné v přiznání k dani po jeho podání provést změny, tyto změny se zahrnou do následného přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s.

3. Zprostředkovatel jmenovaný více než jednou osobou povinnou k dani, která používá tento zvláštní režim, nemusí v přiznání k dani specifikovat dodání uskutečněná každou z osob povinných k dani, za které je povinen odvést daň.

Článek 369u

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo její zprostředkovatel pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočtení se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369v

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nebo její zprostředkovatel odvedou daň s odkazem na příslušné přiznání k dani nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369w

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Pokud osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je registrovaná pro účely DPH v členském státě identifikace pro jiné činnosti, na něž se nevztahuje tento zvláštní režim, odpočte si tato osoba v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.

Článek 369x

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Zprostředkovatel vede záznamy za každou z osob povinných k dani, jež zastupuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Členský stát identifikace určí, po jakou dobu osoba povinná k dani neusazená ve Společenství tyto záznamy uchovává.

* Směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28).“

30) V hlavě XII se doplňuje nová kapitola 7, která zní:

„KAPITOLA 7

Zvláštní režimy pro přiznání a platbu DPH při dovozu

Článek 369y

Jestliže se osoba, které je určeno dovezené zboží obsažené v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřekračuje 150 EUR, nerozhodne pro uplatnění standardního režimu pro dovoz zboží, včetně uplatnění snížené sazby DPH v souladu s čl. 94 odst. 2, povolí členský stát dovozu osobě, jež předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství, využít zvláštní režimy pro přiznání a platbu DPH při dovozu zboží, jehož odeslání nebo přeprava je v tomto členském státě ukončena.

Článek 369z

1. Pro účely tohoto zvláštního režimu se použije toto:
  - a) osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží určeno;
  - b) za výběr DPH od osoby, jíž je zboží určeno, odpovídá osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství.
2. Členské státy zajistí, aby osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Společenství, přijala přiměřená opatření k zajištění toho, že osoba, jíž je zboží určeno, odvede daň správně.

Článek 369za

Odchylně od čl. 94 odst. 2 lze při použití tohoto zvláštního režimu uplatnit základní sazbu DPH platnou v členském státě dovozu.

Článek 369zb

1. Členské státy umožní, že DPH vybraná podle tohoto zvláštního režimu se uvede elektronicky v měsíčním prohlášení. V prohlášení se uvádí celková DPH vybraná v příslušném kalendářním měsíci.
2. Členské státy vyžadují, aby DPH uvedená v odstavci 1 byla splatná do konce měsíce následujícího po dovozu.
3. Členské státy zajistí, aby osoby používající tento zvláštní režim vedly záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, po dobu, kterou určí členský stát dovozu. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda přiznaná daň je správná, a musí být na žádost zpřístupněny členskému státu dovozu v elektronické podobě.“

Článek 3

Změna směrnice 2009/132/ES

Hlava IV směrnice 2009/132/ES se s účinkem od 1. ledna 2021 zrušuje.

Článek 4

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice nejpozději do 31. prosince 2017. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice nejpozději do 31. prosince 2020. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice budou používat od 1. ledna 2018.

Předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 a 3 této směrnice budou používat od 1. ledna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*